

БИТКИТЕ НА МАКЕДОНСКИТЕ ГЕНЕРАЦИИ ПОД ГРЦИЈА НИЗ ТУГИТЕ ИДЕОЛОГИИ

КОНЕЧНО - НЕМА МОЛЧЕЊЕ ПРЕД УЖАСОТ!

ПОВОД: Евангелос Кофос, историчар, политички аналитичар и архитект на грчката политика по „македонското прашање“ од Грција, учесник на семинарот „РОС - РОТ“, во Скопје, ги истакна црвените линии што треба да се запазат за можноот решение за името. Објавено во „Нова Македонија“ на 22- 24 октомври 2010, Скопје.

Стојан Кочов

Почитуван господине Евангелос Кофос, преставени сте како грчки историчар и политички аналитичар, и како архитект на актуелната грчка политика по „македонското прашање“, па не е за чудо што со вашиот асиметричен вовед, не обзанивте дека имало некоку Македонии:

Прва Македонија - древно македонско кралство, и таа била историска Македонија.

Втора Македонија - административен регион од кралската Грција, но не кажувате од кога и како настана тој дел под Грција? Значи, не знаете ништо, ниту за сведоштвата од Карнегиевата комисија која имала задача да ги истражи злосторствата сторени од грчките војници над Македонците во текот на таа војна. Не знаете ништо ни за обрските кои ги земала Грција при поделбата на Македонија и тој дел од кога стана - административен регион на кралската Грција. Вие знаете само за вашето своевидно премолчување (но, јас си го задржуваам правото подулу во текстот да ве прашам)... И ни објасните дека 1944 година се создава федеративен дел на СФРЈ, НРМ.

Трета Македонија - се создава територијата на која живеат граѓани на ПЈР Македонија.

Четврта Македонија - татковина на етнички Македонци.

Господине Кофос, зборувајќи на семинарот „РОС - РОТ“ велите дека проблемот меѓу државите е името, а не идентитетот. Но, во вашето каприциозно и опачко толкување сами се демантирате и велите: - Грците денеска не бараат земја надвор од своите граници, сметаат дека наследството од антиката е основна состојка на нивното наследство.

Господине Кофос, токму за тоа сакам да ве прашам: зошто таквото наследство не го баравте во 1944 година кога се создаде федеративниот дел на НРМ?

Што може човек да разбере од ваквото Ваше асиметричко гледање: дека ние Македонците дури и на сегашното време на Република Македонија немеме право на историското и културно наследство. Ние Македонците треба да ги заборавиме сите артефакти од античкиот период откриени токму во Република Македонија. Господине Кофосе, не сум уверен дека и господ Бог ќе може да Ве разбере, на таков начин да можете да присвојувате цивилизации??

Понатаму велите:-Тоа што Македонците инсистираат на македонски идентитет, Грците го сваќаат како барање со примеси на територијални побарувања. И продолжувате: За нас е зборувањето за Егејска Македонија (значи мислите за оној административен регион од кралска Грција), Пиринска Македонија. Чудно е што третиот дел сега се идентификува како ваша држава (значи аналитичарот Кофос мисли на Република Македонија, ама...) Зборува, сè во некаква завитка форма и заборава дека пред тоа на броја дека постоеле повеќе Македонии и повеќе Македонци. Но, кога станува збор: Кој биле жители на Република Македонија, Кофос историчарот и аналитичарот за Македонците вели граѓани на ФИРОМ.

Интересна е и „еволуцијата“ на Кофос, кој самиот ја раскажа, а започнува за време на неговите студии на универзитетот „Џорџтаун“ во САД. Во почетокот, за некој семинар или за приемен, од предложената листа, го избрал „Македонското прашање“. Професорите, меѓутоа, одлучно го советувале да ја смени темата. Му објаснувале дека таа не е препорачлива, дека е претешка, дека на тие што сакале да ги одбигат им ја давале оваа тема - за да не поминат! Ама тој опстојувал. И, за крај вали: Тогаш го зедов (мисли на темата) „Македонското прашање“ и цел живот со него се расправам! Педесет години!

Но, господинот Кофос заборава на уште многу реалности и една непобитна реалност, кога на грчката елита не и пречело името за кое сега вели: „Името е сè. Името е пропаганда за себе, тоа е симбол.

Ете, која е таа непобитна реалност: Ние Македонците во Светската организација со ратификувањето на Повелбата на Организацијата на Обединетите нации, постојат ратификуваните документи на тогашната Демократска Република Југославија, и нивна неизоставна составка е ратификација во народното Собрание на Демократска Федерална Македонија: ДФМ! Југославија не ќе можеше да биде основач на ОН ако Македонија не го ратификуваше потписот на владата во Белград!

Токму тоа треба да го знае грчката елита и Кофос, дека првата слободна република на Македонците под своето уставно име Македонија е основач на Обединетите нации, како сојузник во антифашистичката војна и победник. Значи, проблем со името немала Грција. За неа сме биле и АСНОМ, ДФМ и СРМ. Тоа е факт, но факт е и тоа дека Грција отвори Генерален конзулат во Скопје на чиишто патентни писма и дипломатско-конзуларна документација стои сосема јасно: Конзулат на Грција во Социјалистичка Република Македонија: СРМ!

Оттука се јавува и моето прашање: Што го спречило историчарот Евангелос Кофос, да не ги презентира историските факти кои зборуваат за нас Македонците што ги имал на располагање во архивата на Велика Британија? Но, и во другите светски архиви.

Како што се:

*"Меморандум - за македонското прашање каде се зборува за ситуацијата во Грција (Егејска Македонија) факти за грчкиот терор во Македонија . Извештај на американскиот печат за грчкиот терор во Македонија. Односно: ситуацијата во Грчка (Егејска) Македонија од 16. 12. 1946. ФО 371/58615 ХП00201 Р16924/298/67.

*"Меморандум од Грција за словенското загрозување на грчка Македонија, од 20 октомври 1946. ФО 371/58615 ХП00201 Р156551/298/67.

*Книгата „Македонскиот конфликт од Лорин“ М. ДЕНФОРТ- професор од САД по професија антрополог. Тој со својата превосходна антрополошка анализа на тема „Македонскиот конфликт“ во ова волуменозно и сеопфатно дело, втисна посебен белег во историјата на конфликтот и со еклатантни докази проговори и со респект кон се што е релевантно да создаде амбиент за реално расветлување на сите темни дамки што го имаа доведено во криза македонскиот национален ИНТЕГРИТET.

Тој, во својата книга заборува, токму на таа тема „Откако војната заврши”, посебно за Македонците под Грција.

Но, постојат и многу други историски документи, па дури уште од поделбата на Македонија, но и од војните објавени во грчката историографија од страна на високи функционери на ДАГ, кои заборуваат за нашиот македонски идентитет.

Господинот Кофос, откако објасни колку Македонии и Македонци има, вели дека 50 години работи на „Македонското прашање”, што значи дека станува збор можеби за идеологот на грчката политика кој лично ја дефинирал суштината на грчката политика кон Република Македонија во однос на името и од таа негова порака произлегува дека: „суштината на грчко - македонскиот спор се токму прашањата поврзани со идентитетот”. И децидно вели: „Вашиот идентитет! Кој сте вие, а кој сум јас?” И продолжува: „И јас сум Македонец како и многумина други во Грција, кои се веројатно побројни од вас! „Како и зошто се побројни не кажува, но нека ми биде дозволено подолу во текстот да го поставам прашањето: од кога и со какво инородно население е изменет етничкиот состав на тој дел на Македонија што сега му дава име: административен регион од кралска Грција?

Господине Кофос, ако наследството е идентитет, тогаш овие колонисти донесени во овој административен регион од кралска Грција, како можат да градат идентитет на нашето староседелско вековно македонско наследство?

Тие денес се преставуваат како современи Грци, но и претендираат да бидат Спартанци и Тракијци, и Византијци и Епирци, и Македонци и антички Грци, и што уште не! Само современите Македонци не можат да имаат свој идентитет! Но, и од статистиката се знае дека токму во тој дел Македонија (некој живееле) сега живеат голем дел Турци, Ерменци, Власи, се разбира и ние Македонците. Ова ни покажува дека Грците успеаја да внесат контрадикторност во многу заемно исклучиви дефиниции и да исконструираат свои „научни одговори”, согласно на одамна воспоставените версајски гледишта кон Македонија и кон македонскиот народ. Тие отидоа до таму што посакаа да извршат дури и „трансплантија“ на душата за во Македонецот постепено да почне да се губи здравото татковинско чувство. Грците со својата стратегија се покажаа најжестоки во стилот: „Требало да се создаде таков принуден механизам, кон оваа специфична нова усвоена (1913) територија, бидејќи беа длабоко уверени дека македонското јадро како посебен етникум, никогаш нема да биде лојално кон грчката држава и настојуваа да ги озаконат сите геноцидни зафати.

Кофос, продолжува да објаснува за идентитетот и вели: „Индивидуално право е секој да се чувствува тоа што е. Владите не можат да го решат тоа. Тие се под притисок. Лично сметам дека сите имаат

право на идентитет. Очекувам да се води сметка за мојот. Така ќе го решиме проблемот со името. Јас сум Македонец и ние велиме Македонас. Ние бараме решение како да се разбереме едни со други. Затоа ве нарекуваме Славомакедонци. Кога ќе одиме во светот, да знаат - кои сте вие, а кои сме ние! Значи, ете што го мачело цели 50 години господинот Кофос.

На крај, од групата студенти му беше упатено прашањето од една Македонка:

- Кога одите во странство, како се преставувате Вие, господине Кофос - како Грк или како Македонец? Тој одговори дека се преставувал како Грк ама се чувствува како Македонец!

Господинот Кофос, продолжува со уште поголема жештина низ историјата и политиката, на своевиден и чуден начин (како што народот вели: „Крадецот ја суди жртвата“) да ја укорува жртвата да ги истакнува црвените линии (сега во мода) и спрема неговото високо интелектуално и аналитичко поимање вели дека требало да се запазат во евентуалното решение за името (мисли на нашата држава Република Македонија, ама од омраза не ја споменува). И вели: - Право, никоја од страните да нема ексклузивитет на терминот македонски, второ, преговорите да резултираат со финално, а не со времено решение и, Трето, решението да го содржи терминот Македонија, со јасна идентификација на регионот каде се наоѓа државата. И за крај вели: Ова се можните перспективи за решение на спорот. Не сум наивен да верувам дека ваквите предлози ќе бидат поведени политичарите и дека јавноста ова ќе го подржи веднаш. И додаде дека овие предлози ги соопштил пред неколку години и оти тие биле критикувани од двете страни во спорот. Толку тоа го рече и аналитички ни го ображложи.

Господине Евангелос Кофос: дали денес можеме да речиме дека меѓу две земји, меѓу Македонија и Грција нема други проблеми, освен проблемот со името кое ги труе односите од независноста на Македонија? Вие велите: - За името ние (Грците) направивме голем чекор. Тоа е голем чекор. ...И дека не сакате да навлевувате во детали, но од географски историски и национални причини вие сте имале право. Значи и водата што ја пиеме, и воздухот и плодовите и.... се грчки?

Досега слушавме од многу грчки политичари кои ги повторуваа овие тези на Кофос и велат:

„...Со тоа само ќе го отвориме прозорецот кон европската иднина. Ние (Грците) ја покажавме и ја потврдивме нашата искреност и волјата да помогнеме. Во исти стил продолжуваа:...Ние Грците направивме радикален чекор со потпишувањето на Привремената спогодба. ...Вие се сеќавате како грчкиот народ не сакаше да слушне за името... Но ви се колнам и ви гарантирам дека Македонија како име е преоптеретено со грчка историја и нема ниту еден Грк меѓу моите избирачи, меѓу моите колеги, кои ќе може

да и го даде ова име на друга нација, чии припадници дојдоа тука во 6 и 7 век. Тоа е невозможно и неприфатливо!

Господине Кофос, само за информација бидејќи вашиот говор беше без детали и не ја кажавте вистината, но треба да знаете дека има и такви Македонци кои подобро си ја знаат историјата. Такви историчари и аналитичари ги има и кај нас и во светот кои тврдат дека: Ниту името Македонија е грчко, ниту античките Македонци биле Грци, ниту пак шестнаесеткратното сонце било грчко,“ и дека тоа го имале кажано во своите научни трудови како што се: грчките учени уште од класичното време, како Ефрос, Дионисиос Калифондас, Дионисиос Перигитис, Атинеос и други, тврделе дека западните граници на стара Грција стигнале до Амвракинскиот Залив на северозапад, и до реката Пиниос на исток, додека северно од оваа линија живее етносот на Македонците..

Читајќи ја историјата (а Вие нели сте историчар), ќе се убедиме дека нема остри граници и резови, па се поставува прашањето: дали е можно да се направи остри граници меѓу античките и современите Македонци?

Ако античките Македонци не исчезнале пропаѓајќи во земја, тогаш јасно е дека учествувале во процесот на етногенеза на денешните Македонци. Но, тоа не значи дека може да се стави знак на еднаквост меѓу античките и денешните Македонци. Но, не може да се негира врската меѓу античките и современите народи, и дека нема равенство меѓу нив.

Но, најверодостојно е да се послужиме со факти: Еден од најдобрите познавачи на балканската историја е еминентниот историчарот Д-р Стојан Киселиновски кој заедно со Д-р Ирена Ставова - Кавка, во книгата Малцинствата на балканот (ХХ век) - спрема историските грчки извори односно (Лондонскиот протокол 1830 година) објаснуват дека: По грчкото востание (1821 - 1829), се формира современата грчка држава (47,516 км² и со 753,400 жители). ...Во 1881 година, со Цариградскиот договор, Грција ја доби Тесалија и дел од Епир. ...Најголемото територијално проширување Грција го реализира со балканските (1912 - 1913). и Првата светска војна (1914 - 1918). По Втората балканска војна, грчката држава ги обедини грчките етнички територии (Крит, острвите Самотраки, Лезбос, Хиос, Самос, Икарија) и негрчките етно - историски територии (Егејскиот дел на Македонија).

По првата светска војна (1919), Грција продолжи со анектирањето на негрчките територии (Западна и источна Тракија). Со тоа територијата на грчката држава порасна од 63.211 км² на 150.833 км² и бројот на населението порасна од 2.631.952 жители на 5.531.474 жители..

Значи, така се роди Втора Македонија - административен регион од кралската Грција.

Илустрирана ревија за иселениците од Македонија

Македонија®

60 ден.

Јуни/Јули 2011, година II, број 639

www.maticanaiselenici.com

СУДБИНА

стр. 7

ОГЛЕДАЛО

ШМИНКА ИЛИ ПОЛИТИКА?

стр. 4-5

ОКО

**ДИОГЕНЕС - ЖРТВА НА ЛУДИЛО
РОДЕНО ВО ЧОВЕЧКИОТ УМ**

стр. 14-15

АНТИКВАРИЦА

**КОЛЕ ЧАШУЛЕ КАКО ПИСАТЕЛ
И ПАТРИОТ**

стр. 47-49

ПОГЛЕД

**Д-Р ФЕРИД МУХИЋ
НАРОДОТ, ДЕМОКРАТИЈА,
ДЕМАГОГИЈА**

стр. 10

ИНТЕРВЈУ

**М-Р ДИМИТАР БОГОВ
НБМ ЌЕ ОСЛОБОДУВА
ПОВЕЌЕ ПАРИ**

стр. 11-13

ДИЈАСПОРА

**ДУКЕ БОЈАЦИЋЕВ
НА УСПЕХОТ МУ НЕМА
ГРАНИЦИ**

стр. 22-23

Macedonia

Illustrated Magazine for Macedonian Immigrants

БИТКИТЕ НА МАКЕДОНСКИТЕ ГЕНЕРАЦИИ ПОД Грција низ тугите идеологии

АКТИ НА НЕПРИЗНАВАЊЕ, ДИСКРИМИНАЦИЈА И АСИМИЛАЦИЈА НА МАКЕДОНЦИТЕ

ПОВОД: Евангелос Кофос, историчар, политички аналитичар и архитект на грчката политика по „македонското прашање“ од Грција, учесник на семинарот „РОС - РОТ“, во Скопје, ги истакна црвените линии што треба да се запазат за можноото решение за името. Објавено во „Нова Македонија“ на 22- 24 октомври 2010, Скопје.

Стојан Кочов

Господине Кофос, зачудува фактот, како историчар не сакате ништо да кажите, а сето тоа постои во грчките извори:

1) Какви меѓународни обврски и беа наметнати на Грција по однос на малцинствата по Првата светска војна.

Само пример: Во еден официјален документ стои: На 11 ноември 1930 година, Елтериос Венизелос, на една конференција за печат во Атина изјави: Прашањето на македонското национално малцинство во Грција ќе биде решено и јас ќе бидам првиот во Грција кој ќе се ангажира за отварање на македонски училишта, ако народот тоа го сака.

Но, факт е следното: Кога во 1936 година беше воспоставена фашистичката диктатура на Метаксас, со закон беше забранет македонскиот јазик и во секое населено место беа залепени написи во кои населението се предупредува да говори само грчки. Какви беа тортурите и вечерните школи дури и на нашите девдовци и баби е многу познато и жално.

2) Како спротивно на тие обврски, грките власти вршеа асимилијација и геноцид врз малцинствата и

3) Со фактот што се објавени во посебни брошури во 1954 година, каде Гоцманис ги обработува своите предлози од докладот од 1939 година, им се сугерира на властите по Втората светска војна да го развија системот на асимилијација над малцинствата - посебно над Македонците.

Но, барем ова треба да го знаете

дека Македонскиот народ под Грција, Втората светска војна во октомври 1940 година, по нападот на Италија врз Грција, го затекна во услови на диктатурата на Метаксас. Македонците мобилизирани и испратени на фронтот, не е тајна дека храбро се бореа цели шест месеци на албанските планини против фашистичка Италија и беа пофалувани од грчките генерали за најдобри војници. Но, да не забораваме дека илјадници ги оставија коските таму, а голготата над нивните семејства по Втората светска војна продолжи.

Но, да го проследиме развојот на асимилиаторската политика што систематски се вршеше, сè по засилено спрема македонскиот народ.

Под еден: дека Грција во целокупната комуникација и во сите официјални документи за анектираниот дел од поделената Македонија го води под имањата: „Освоени земји“, „Окупирани земји“, „Грчка Македонија“, „Северна Македонија“, а во меѓурдружавните договори со манаџиите на Бугарија и Србија еве како комуницираа:

Договор за сојуз помеѓу кралството на Грција и кралството на Србија, од 19 мај 1913 година, член 2. При поделбата на територијата на Европска Турција, која по завршувањето на сегашната војна ќе им биде отстапена на балканските држави според договорот за мир со Отоманска држава. . . Член 3. Двете високи договорни страни. . . Таа граница базира. . . тргнувајќи од највисокиот врв на венецот Камна, горна Шумба, ќе го заобиколи Охридското Езеро, западниот брег кај Преспанското Езеро од селото Коњско, Долно Дупени, до Рахманли, ќе поминува низ текот меѓе Црна Река и Меглена и ќе излезе на реката Вардар. . . итн. Ист таков договор има и со Бугарија. Член 7. Неговото Величество кралот на Грција се обврзува дека неговата влада ќе ги даде сите потребни олеснувања и се гарантира за период од 50 години полна слобода на српската извозна и увозна трговија преку солунското пристаниште, железничката линија од Солун спрема Скопје и Битола. . . итн сè до член 8,

9, 10 и 11. Потписници: Жан Александруполос и Мате Бошковиќ. Се поставува прашањето: Ако од секогаш била Македонија грчка, тогаш зошто неговото Величество кралот на Грција, дозволил така широкоградно да ја дели Македонија помеѓу Србија и Бугарија?

Господине Кофос, ако отсекогаш Македонија била грчка и живееле Грци, тогаш кажете нешто: зошто грчката армија од Македонија го присвојувала административниот регион на кралска Грција вршела такви невидени злодела над обичното население?

Да ги проследиме направените злосторства со факти и аргументи:

Најавтентични се сведоштвата од Карнегиевата комисија која имала задача да ги истражи злосторства сторени во текот на таа војна. Меѓу најавтентичните се писмата од грчките војници, испратени до нивните роднини во текот на Втората балканска војна, а кои биле запленети и од Карнегиевата комисија. Тој пишува: Кога за Атина и за Брисел е битно дека кај Грците е поголемиот дел од Македонија, а кај нас помалиот, кога тоа е клучниот аргумент што еден грчки министер како Друцас го изнесе и пред ООН, нам не ни останува ништо друго освен еднаш да видеме како Грците станале стопани на тој поголем дел од регионот, вели новинарот Д. Јаневски.

„Ја окупирајме Македонија“

Еден грчки наредник, чиј потпис е нечитлив, на 12 јули 1913 година до доктор Панаги Левенти напишал:

„Ги запаливме двете села, Дулти и Баница, родни места настрашни комити, и сè му предадовме на огнот, поштедувајќи ги само жените, децата, старците и црквите. Сето ова беше старено без милос или сожалување, извршено со свирепо срце и уште посвирепо срце и уште посвирепа осуда.“

Наредникот Клетанис на 11 јули 1913 година, на брат му Јоани сакал да му се пофали:

„Драги брате Јоани. Овде живеат архикомити. Ние ги масакрираме сите.

А местата низ кои поминавме, засекогаш ќе ми останат во сеќавање”.

Како што може да се забележи, во ова писмо Гркот зборува за луѓе што живеат во местата низ кои грката војска минувала, а не за војници на непријателот. Значи, доволно било цивилите означени како комити, а потоа без гржа на совеста да бидат насакирани.

Панагис Бегликас на брат му Сотирис, на 15 јули 1913 година му се исповедал дека работите што се случуваат се такви какви што немало од деновите на Исус Христос. „Не е можно да се опише што се случува”, вели Панагис.

На 12 јули 1913 година, капларот Георгиос запишал дека секаде каде што минувале дури и мачките нè избегнуваат. Какво е тогаш тоа ослободување на Македонија која, нели, отсекогаш била грчка, кога и мачките бегаат од ослободители?

Нико Теофилатос исто така е доста конкретен за тоа како Грција дошла до големиот дел од Македонија:

„Ми беа дадени 16 заробеници да ги одведам во дивизијата, а јас пристигнав само со двајца. Другите беа убиени во темнината, масакрирани од мене”.

Капларот Георгиос Коркоци на 11 јули 1913 година напишал една реченица која Дрзас сигурно неби мусе допаднала: „Ја окупирајме цела Македонија, освен Тракија”.

Според истражувањето на комисијата, при таа окупација, „бројот на куките изгорени од Грците во втората војна не може да биде помал од 16. 000”. Според стандарте што тогаш некои статистичари ги применувале, за куките на македонските семјства се претпоставувало дека имаат барем по шест жители, што упатува на тоа дека биле запалени домовите на околу 100. 000 луѓе.

„Грчките војници го ослободија првот македонски град, како што пред тоа ги ослободија и другите покраини кои порано беа турски, но отсекогаш грчки и населението кое до вчера беше под турско ропство, може сега слободно да го дише воздухот на слободата” пишува грчки „Емброс” во октомври 1912 година, по предавањето на Солун од турската војска на Грците. Тоа што притоа „ослободување” Грците имале потреба без кукки да остават 100. 000 луѓе, можеби и не е толку битно.

Луѓето како овци

И навистина, куките биле помал проблем. Злосторствата врз луѓето што живееле во Македонија која „отсекогаш била грчка”, се нешто сосема друго. На пример, во Серес била заробена една девојка, а потоа убиена со уште шестмина. „Им ги извадивме очите додека беа живи”, запишал грчкиот војник Ко-

сти. За масакрот во Серес, комисијата забележала дека затворениците што преживеале имале рани какви што нанесува месар кога се обидува да коле луѓе, на начин како што би колел овца.

Анастасија Павловна, вдовица од Гевгелија, сведочела за злосторството извршено врз неа.

И така се редат уште многу злодела уште потрагични, кои се само од присвоениот дел (51% од Македонија кои потпадна под грчка окупација во 1913 година).

Господине Кофос, најверојатно ви се познати следните факти: Ако ги погледнеме пописите на етничкиот состав на северниот дел на денешна Грција од почетокот на 20 век во 1903, 1904, 1905 година, кога Османлиската Империја врвела пописи, ќе видите колку Македонци живееле и колку живеат денес таму, како што се случило нивното раселување и заминување, односно прогтерување од таа територија. Значи, проблемот со името е всушност индетитетско прашање, на кое токму вие си зедовте за право да битете архитектот за обезличување на Македонците.

Така било со злоделата за време војната, и така продолжува, но најдобро е да ги набројме историските етапи на разнебитувањето што досега ги има реализирано Грција над Македонците и зошто грчките власти сметаат, кое и да е признавање на македонски народ или македонскиот јазик директно го става под прашалник грчкиот државен интегритет! ? Во Македонија под Грција, доколку се навратиме доволно назад во минатото, ќе стигнеме до периодот на првите Андартите на чело со Павлос Мелас и Германос Кравангелис уште во Отоманската империја, потоа по поделбата на Македонија (1913), промената на етничкиот состав, промена на личните имиња и топоними, метаксатовата диктатура, Втората светска војна и Граѓанската војна (1945 - 1949), ќе видиме кои се староседелците во Ег. Македонија, а тоа најдобро го покажуваат сировите закони.

Под два: Грција во анектираниот дел од Македонија изврши преименување на имињата и презимињата, на топонимите и на сè: што е македонско на грчки јазик исклучиво само во тој дел на Македонија под Грција со закон. Во цивилизираниот свет се знае дека никој не смее да има монопол над именувањето и над имињата: тука спаѓаат името на територијата, на луѓето, на предметите, најазикот и на секој поим што со векови го употребувале староседелците. Тоа Европа не го направи, туку во окупирата Македонија го направи само Грција. Станува збор за промена на топографијата, на душата на македонскиот народ во Грција. Со таквата сирова стратегија, се

тераше македонскиот народ на заборави на сопствениот културен идентитет. Целта на окупаторите им беше: да го изменат гравитационото јадро на македонското осамостојување и вековното самопотврдување и да се напуштат таинствените алгоритми запишани во вековниот егзистенцијален код и на сето тоа да им се даде грчки код. Да се избрише целокупната македонска цивилизација која со векови беше обликувана врз иманентни аксиолошки стандарди, изградени врз основа на определени функции на културата, без кои не би била можна егзистенцијата на човечкиот род. Со таа топографија ние Македонците, (токму од тој дел на Македонија), било кај да сме по светот и ден - денес се идентификуваме и се бараме по светот. Овој закон беше еден од најсуровите со кои се изврши бришение на вековното македонско постоење на тие простори и со цел да послужи како припрема за поголемо етничко чистење.

Под три: Грција, по ова веднаш почна да спроведува една етногеноцидна политика со прогтерување на македонското и колонизирање на инородно население, односно да врши етничко чистење. Таа уште во 1927 година, помеѓу Грција и Бугарија (Молов - Кафандарис) и со договорот Грција и Турција во 1923 година во Лозана, во тој дел на Македонија се населела повеќе од 640. 000 лица, а иселилјадници исламизирани Македонци и многу други луѓе кои учествувале во Илинденското востание. Тогаш, тие дојденци државата ги нарекуваше Просфиги (Пондиј) а нас Македонците ендопии (староседелци). Понатака како се развива асимилационите процеси така просфигите стануваат горди Македонци, а староседелците Македонци се прогонуваат. Но се поставува прашањето: Зарем било можно, Грците да вршат етничко чистење ако народот и земјата била од секогаш грчка?! Човештвото до ден - денес нема забележано таков феномен.

Под четири: Метаксовата диктатура - позната од 4 август 1936 година, кога генералот Јоанис Метаксас прогласи диктатура во Грција. Режимот посебно остро се спротиставуваше и го казнуваше македонизмот, изразуван било како општествена дејност или само преку говорење на мајчин јазик. Многу локални жители на Македонија под Грција завршија во сировите затвори и по островите.

Под Пет: Втората светска војна, Граѓанската војна и гревовите на Македонците.

БИТКИТЕ НА МАКЕДОНСКИТЕ ГЕНЕРАЦИИ ПОД ГРЦИЈА НИЗ ТУГИТЕ ИДЕОЛОГИИ

ХЕЛЕНИЗАЦИЈАТА НА МАКЕДОНИЈА И ПРВОТО ЕТНИЧКО ЧИСТЕЊЕ

ПОВОД: Евангелос Кофос, историчар, политички аналитичар и архитект на грчката политика по „македонското прашање“ од Грција, учесник на семинарот „РОС - РОТ“, во Скопје, ги истакна црвените линии што треба да се запазат за можноото решение за името. Објавено во „Нова Македонија“ на 22- 24 октомври 2010, Скопје.

Стојан Кочов

Ќај секој Македонец, па и кај мене (како учесник во тие војни) се рафаат следните прашања:

1. Зашто Македонија и Македонците се проблем за Грција?
2. Дали Македонија ја украла грчката историја или се работи за обратна ситуација?
3. Но, моето прашање е зашто ние Македонците молчиме за извршениот ГЕНОЦИД НАД МАКЕДОНЦИТЕ во годините (1940 - 1950) токму од Грчките влади?! И зашто се уште илјадници Македонци талкаат прогонети по светот и не можат да се вратат на своите огништа!?

Почитуван Евангеле Кофос, Вие како интелектуалец сигурно знаете дека: Силата сама за себе нема принципи. И големиот руски баснописец вели: „Силниот секогаш го победува безсилниот“, а вашето воведно и целокупно асиметрично елаборирање е базирано токму на тој игрозборен политички доклад.

Проблемот, се разбира, не е само името, туку народот што живеел и живее токму во таа Македонија - и да прифатиме како што велите и самиот, уште од 6 и 7 век. Значи, станува збор за народ кој живеел 16 века и затоа е наивно и плитко Вашето објаснување на проблемот пред европската и светската јавност. Треба да се зборува отворено, тие луѓе во 16-вековен живот зарем немале јазик, култура, религија, социјален живот, востанија и

револуции?!

Значи, шестнаесет вековни стравови, шестнаесет вековни солзи лиени едно под друго од мајки за закланиот пород („Како се бореше и ја спаси Македонија од андартинот“) Од кажувањата на андартинот Каравитис, со својата банда правел такви масакри по Леринските и костурските села - глетки од кои замрзнува крвта. Новороденчињата во лулката се плашеле да заплачат.

Господине Кофос, какви злосторства над Македонците се вршени, ќе се види ако само се прочитаат делови од оваа книга: а) масакарот во с. Загоричани на 25 март 1905; б) Колежот во с. Кладораби на 5 август 1905; и в) Крвавата свадба во селото Зеленич 13. ноември 1904. Не помалки страшни се дејствијата на Костурскиот Владика Каравангелис кој имаше за цел грчката црква да биде главен асимилатор. Сето ова ме потсетува на Костурскиот Владика Германос Каравангелис, кој беше еден од првите всадувачи на елинизмот во македонската душа. Тој, во своите мемоари собрани во 1959, раскажува како од македонскиот Илинденски војвода КОТЕ, направи грчки војвода - Македономах.

„...Му реков: 'Вие сте Грци уште од времето на Александар Велики, но поминаа Словените и ве словенизираа. Вашиот изглед е грчки и земјата што ја газиме е грчка. Впрочем, нашата црква и патријаршијата секогаш беа во првите редови на слободата. Додека Бугарија не се покажа способна дури и самата да се ослободи, туку беше ослободена од Русија. Па чекаш сега таа да ја ослободи Македонија? И си правиш илузии дека е можно европската дипломатија да ја потврди Македонија за Бугарска, а особено Лерин и Костур, кои се оддалечени одвај два дена од грчката

граница, додека од бугарската се на далечина од седум дена?“

...‘Од денес’ му реков ‘ти ќе бидеш со нас, ќе бидеш прв човек. Ќе те пратам долу да ги запознаеш грчките цареви а твоите деца ќе ги испратам да учат во Грција’. Коте прифати, го благословијќи Како „Христов војник“ и стана капетан Коте. На Коте му испраќав една месечна плаќа, десет лири. Неговите деца (јунаци), денес се офицери на грчката војска.

Во почетокот на 1901 година, јас направив една голема обиколка по сите славофонски села на Корештата. И така селата Рулја и Трново, Трсје и Дреновени, Габреш и Черновишта му се вратија на православието.“

Така вели Владиката Германос Каравангелис, а нашиот Коте, стигна до таму што на 25 октомври 1903 година на Владиката Каравангелис во Костур за два грста златници, му ја донесе главата на славниот војвода и поетот Лазар Поптрайков. Ете, како се купувале Македонците.

Но, поред тоа македонскиот народ не подлегна. Шестнаесет векови во Македонија ечела песна и оро, која не личела на тубите, шестнаесет векови се уривало и се сидало под јаркото сонце кое ни го осветлуваше патот кој требаше да се стигне до Илинден. И токму во 20-от век нашите души останаа соголени. Народ без гробишта на предците. Покажете

му на светот дека навистина Грција со својата демократија, ги почитува сите значајни некрополи и историски обележја од моите предци.

Значи, за Македонците од Македонија под Грција, светот добро знае, а тоа го кажаа и Американците: „Ја признавме Македонија за да покажеме дека е реалност“ за нивната вековна култура која имаше стекнат идентитет преку разликите (конкретно со грката), а не за сличноста со грката култура на просторот на Егейска Македонија: Костур, Лерин, Воден, Кукуш и целокупниот етнички простор до поделбата на Македонија во 1913 година. Значи, господине Кофос, цел свет знае дека формирањето на македонската нација не е начин проект. Ниту на Бугарија, ниту на Грција, ниту на Србија, а уште помалку на Тито. Процесот на градењето на македонската нација е истиот оној процес што го поминале сите балкански држави и нејзиниот континуитет не може да се спори. Македонскиот идентитет е веќе затворено прашање. Јас и многу мои соборци со такво сознание стапивме во редовите на ДАГ и како Македонец бев почитуван од многу мои соборци Грци и никогаш нема да имам омраза према грчкиот народ. Но, судбината ни била сурова и трагична, да бидеме искорнати од родните огништа, да бидеме претерани и расфрлани по светот, со цел да ни се изгуби трагата и по пола век па се до ден - денес, од големата трагедија да не можеме дури да си ги раскажуваме приказните.

Господине Евангеле Кофос, дозволите да ве прашам: Можете да дадете објаснение дали тие мои предци кои дојдоа и како што тврдите (сега) вашите предци кои веќе биле тука, во Македонија, и се сретнале со тој народ, дали не настанала никаква симбиоза во тие 16 века? Или можете да потврдите дека вашите предци и тогаш не им го давале името Македонци, на моите предци да се викаат токму така Македонци? Туку и тогаш се воделе војни за името и целиот период на време во тие 16 века? Нели

Ви се чини дека вие и вашите колеги на Балканот погрешно ја толкувате историјата (бидејќи во тоа време Грци на тлото на Македонија не живееле, само како што тврдите дека сте потомци на Александар Велики или поточно како што велат новите пропаганди: „Опумакедонија еки ине ќе Елада!“, и поточно речено посакувате да создадете историја врз погрешни претпоставки, изигрувајќи „линколни (историски врски) и мајстори на минимизирање и елиминирање на тутото“, се разбира од денешно време гледано за византиското владеење, па се до антиката?

Почитуван господине Евангеле Кофос, немам намера да одам толку длабоко во историјата и да ве соочувам со непријатните потфати спрема тие мои предци, доволно е да бидеме во нашето време, да погледнеме малку поблиску во изминатиот 20-от век, оти токму тогаш се роди проблемот со името: Македонец - Македонија, посебно по поделбата на етничка Македонија (1913). А името како суштина и како вечно е најбитен елемент за еден народ. Од тогаш, на мојот народ му се копа политичкиот гроб во соопштена земја или се гони човекот од родот мој како волк со билет во еден правец. Погледнете малку во сведочењата од Карнегиевата Комисија што раскажуваат грчките војници.

Балканска хроника и хеленизацијата на Македонија

Со балканските војни (1912 - 1913) и со Букурешкиот мировен договор потписан на 10 август 1913 година, Македонија и Македонците беа физички и политички поделени меѓу Грција, Србија, Бугарија и подоцна Албанија ги доби Долна Преспа и Голо Брдо. Тоа се факти кои Европа и европскиот парламент добро ги знае.

На Париската конференција на 15 јули 1919 година, кога се третираше проблемот за правата на Македонците во комитетот за нови држави на конференција, многу беше актуелно прашањето

за поделбата на Македонија и барањето да се најде решение. Во тие околности, англиската политика настапи со следната теза: ако се зафатиме со решавањето на граничните проблеми наложени со Букурешкиот договор, ќе се соочиме со многубројни проблеми од кои тешко ќе се извлечеме. Тој проблем на границите под притисок на Бугарија меѓу 1925 и 1930 година честопати беше присутен во Друштвото на народите, често се размисуваше како да се направи таканареченото поправилно разграничување на Балканот. Меѓутоа, секојлат се избегнуваше да се решава проблемот за ново разграничување, односно за проблемот на границите. И од тие причини во комитетот за нови држави на Париската конференција не се разгледуваше проблемот.

За доделување автономни права на Македонците во Вардарскиот дел во рамките на Југославија, и исто така културните права на Македонците од Егейскиот дел на Македонија. Таа идеја беше поддржана од Италијаните и особено од Англија. Меѓутоа, поради спротивставувањето на Франција и на Србија, тие проекти не поминаа.

Првото етничко чистење во Грција:

Грција, наместо почитување на правата на Македонците, се потпиша договор за етничко чистење. Тоа се постигна со конвенциите;

А/ Нејскиот мировен договор потписан на 27 ноември 1919 година за „доброволна“ размана на населението меѓу Грција и Бугарија. По силата на конвенцијата Калфов - Политис, за „доброволното“ иселување. Грчките власти веднаш ја претворија во конвенција за задолжително иселување и до 1925 година македонското население масовно го иселувалаа од своите родни огништа.

Б/ Потоа уследи и Лозанскиот мировен договор потписан во 1923 година за задолжителната размена на населението меѓу Грција и Турција.

Турско - Грчката војна (1919 - 1922) беше последен историски обид на малото, но амбициозно грчко кралство да наметне и да реализира една дамнешна великордружничка политика за Мегали и чиста национална Елада.

Последиците на тие „легални“ договори е направен невиден геноцид и сето падна на грбот на Македонците, бидејќи од Македонија под Грција беа претерани околу 70 - 80 илјади Македонци, а на нивно место беа донесени колонисти (само во Македонија) повеќе од 660.000 т. и Просфиги - Маџири, односно Пондии од Средна Азија.

Македонија®

ИЛУСТРИРАНА РЕВИЈА ЗА ИСЕЛЕНИЦИТЕ ОД МАКЕДОНИЈА

60 ден.

Септември 2011, година II, број 641

www.maticanaiselenici.com

20 ГОДИНИ НЕЗАВИСНОСТ

ЧЕСТИТ РОДЕНДЕН ТАТКОВИНО !

Macedonia

Illustrated Magazine for Macedonian Immigrants

ОГЛЕДАЛО

ДЕКЛАРАЦИЈА ЗА
СУВЕРENA И САМОСТОЈНА
МАКЕДОНСКА ДРЖАВА

СТР. 4-5

АНАЛИЗА

ПРОФ. Д-Р
ЈОВЕ КЕКЕНОВСКИ

10 ГОД. РАМКОВЕН
(НЕ)УСПЕХ

СТР. 6-8

РЕЧ

Д-Р РИСТО ДАМЈАНОВСКИ

ТЕЖOK ПОЧЕТОК -
ТРИУМФАЛЕН КРАЈ

СТР. 9-11

ИНТЕРВЈУ
АКАДЕМИК
МАТЕЈА МАТЕВСКИ

ЛАУРЕАТ НА СВП

СТР. 14-15

ЈУБИЛЕЈ
ТРНОВО 2011

ПРЕДИЗВИК ЗА СЕКОЈ
МАКЕДОНЕЦ

СТР. 18-19

ДИЈАСПОРА

ПАНАЈОТИС ДИМИТРАС

МАКЕДОНЦИТЕ СЕ
РЕАЛНОСТ ВО ГРЦИЈА

СТР. 31

БИТКИТЕ НА МАКЕДОНСКИТЕ ГЕНЕРАЦИИ ПОД ГРЦИЈА НИЗ ТУГИТЕ ИДЕОЛОГИИ

КАКО И ЗОШТО МАКЕДОНЦИТЕ ОД ГРЦИЈА СЕ ПРОТЕРУВАА СО БИЛЕТ ВО ЕДЕН ПРАВЕЦ

ПОВОД: Евангелос Кофос, историчар, политички аналитичар и архитект на грчката политика по „македонското прашање“ од Грција, учесник на семинарот „РОС - РОТ“, во Скопје, ги истакна црвените линии што треба да се запазат за можноото решение за името. Објавено во „Nova Македонија“ на 22- 24 октомври 2010, Скопје.

Стојан Кочов

Господине Кофос, овие закони, се донесени само против Македонците кои во Граѓанска војна, бевме насилено и масовно мобилизирани од 16 - 50 години не по наша волја од тој период невреме во кое владеше најсурвиот комунистички хаос и служевме во редовите на ДАГ заедно со илјадници Грци ја делевме судбината во земјанките на Грамос. Токму таму и тогаш запознав Грци кои ме сакаа и ги сакав, но тие се вратија на своите огништа. Ја користам ова прилика да им изразам длабока почит.

Во целиот тој период на Граѓанска војна македонскиот народ имаше повеќе од 20.000 жртви, а на тие што останавме живи раководството на КПГ ни го ископа политичкиот гроб, ни ја испишаа црната страница од ЦРВЕНАТА КНИШКА и не фрлија во идеолошкиот отпад, но прашањето ми е до Вас господине Евангеле Кофос: Како може една легитимна влада и членка на Европската Унија да донесува такви закони и уште да ги има во сила, за луѓе кои не учествуваа по своја волја во таа војна и ниту претставуваа некој политички фактор во решавањето за целите на таа војна?

Зарем нели со овој закон, се потврдува дека и зафатот НАСИЛНОТО ЧЕДОСОБИРСТВО - ЧЕДОКРАТСТВО НА ДЕЦА НА ВОЗРАСТ ОД 3 ДО 14 ГОДИНИ СО ПОЛИТИЧКА УМИСЛА, ПРЕТСТАВУВА ДЕГРАДАЦИЈА НА ЧОВЕКОВОТО ДОСТОИНСТВО И НАЈУБИСТВЕНО РАНУВАЊЕ НА МАКЕДОНСКАТА НАЦИЈА, ПРОГОНОТ И МАРШОТ НА 28, 000 ДЕЦА

СО БИЛЕТ ВО ЕДНА НАСОКА, НО САМО ЗА МАКЕДОНЦИТЕ, е дел од планираните миграциони движења и претставува дел од стратешките прашања што ги имала грчката држава (по 1913) за иселување (насилните миграциони движење) на Македонците?

Господине Евангеле Кофос, со години ги читам сите акции кои ги презема грчката влада спрема македонската влада, односно спрема македонскиот народ, па дури и со многу непријатни предлози од позиција на политички моќни.

Мојата елементарна човечка (крвородовска) реакција е: Како може грчката влада да ја принудува македонската влада да ја смени во уставот определницата за грижата на сопствениот народ (кој сега живее во Грција) и нивните културно историски вредности, зарем тоа не е уникатно насилиство во Европа? Овој предлог бил самоубиствен за македонскиот народ. Со него тој сам би се откажал од сите 16 вековни борби за своеименска држава на генерациите Македонци, но и на своја држава (Р. Македонија), сега и во иднина.

Со прифаќањето на ваков предлог, би се потцениле сите настојувања и борби на Македонците во соседните држави, па и во Грција за оставување на елементарните човекови права за слободно исказување на идентитетот и негувањето на културната посебност како наше историско и цивилизациско право. Вие добро знаете дека Македонија и Македонците не сме само име туку и нераскилив дел од идентитетот. Значи, главниот проблем на грчката влада не е само осамостојувањето на Македонија, туку потикот што ќе го даде на барањето на правата на македонскиот народ во северна Грција. Значи за грчката влада проблемот не е Република Македонија, туку Македонците во Грција како етнички.

Господине Евангеле Кофос, барањето на грчката влада, на жалост беше прифатено под ужасниот притисок и во македонската конституција беше променета определницата за грижата на Македонците во соседните држави, а

цел свет знае дека секоја држава па и Р. Македонија е историски и цивилизациски обврзан да се грижи за својот народ кој подладна под туѓа држава. Со овој чин на политичка моќ во отсуство на духовниот, по правило, ги одвојува лутето од реалниот живот и од она што може животот да го научи човека на човекување. Но тоа се случи.

Македонците под Грција од пеколот на војната - во пеколот на заборавот

Господине Кофос, како што велите на крај од предавањето: „...Тогаш го зедов и цел живот со него се расправам! Педесет години!“ Значи, 50 години, сте окупирани како да ги снема Македонците.

Ете со такви крупни стратешки зафати (спрема вашата геноцидна идеологија) грчката држава ја почна историската ерозија на македонскиот народ под Грција и на неговата самобитност со цел да се избриши се' македонскиот етнографски белег: јазик, култура, историја, сите славни предци, сите познати херои и да се уништат сите моќни симболи. Па дури и сега во Австралија свештеникот грчки им вели на Македонците: „Ќој зборува македонски, не може да се причести!“. Но, има уште посурори и нечовечки потфати. Има прогонети родители кои нивните синови се бореа во грчката армија за зачувување на грчкиот суверенитет, тие ги положија животите во Турско - Грчката војна и Италијанско - Грчката војна и денес не можат да се вратат. Сите тие родители, до војната живеа од пензијата на своите погинати синови. Повеќето изумреа во беспајката по светот, со чувство на вина. Тие стари и изнемоштени луѓе, поради тешкото етничко угнетување ги сметаа Грците за полоши од Турците и велеа: „Турците намаа вера, но имаа исав. Грците немаат ниту вера, ниту исав“.

Така почна систематското уништување на македонскиот национален идентитет над Македонците под Грција и на тој начин се градеше грчкиот идентитет.

Но, тоа што зачудува сега, е уште посурори е дека Грција како членка на НАТО и ЕУ несака да знае дека таа со потпишувањето на Букрушкиот мировен

договор (10 август 1913) има преземено обрски спрема Македонското население и тоа по тој договор следат следните обрски по:

Член 7

параграф 1: „Сите грчки националности (заедници што живеат во Грција) ќе бидат еднакви пред законот и ќе ги уживаат истите граѓански права без разлика на расата, религијата и јазикот“;

параграф 3: „Разликите во религијата, верувањето и верата не ќе бидат прејудицирани (нема да бидат пристрасни) на која било грчка националност (заедница) во однос на уживањето на граѓанските или политичките права, како што се например, пристапот до државните работи, вработувањето, должностите и именувањата, почесностите или практикувањето и израз на професионализмот на секоја индувидуа посебно“;

параграф 4: „Не ќе се наметнуваат ограничувања на слободната употреба на јазикот на која било грчка национална заедница во приватната комуникација, во трговијата, во религијата, во печатот или во изданијата, во секој поглед. Тоа важи и за јавните собири, состаноци и јавниот збор“;

Член 8

„Помалите грчки национални заедници кои припаѓаат на расните, верските или јазичните малцински групи ќе уживаат ист третман и заштита во законот како и другите грчки национални заедници. Во суштина, тие ќе имаат еднакви права да воспостават, управуваат и контролираат со нивите издатоци, со доброворните и религиозните институции, училишта и други образовни институции, со право да го користат својот јазик и да ја практикуват својата религија слободно и без пречки во тие институции“;

Член 9

параграф 1: „Грција ќе овозможи, во поглед на државниот образовен систем, во градовите и во окрузите во кои живеат значителен број на националните заедници, различни од оние што зборуваат грчки, да бидат изградени адекватни капацитети (објекти) во кои ќе се осигура дека во основните училишта наставата ќе се изведува на исто ниво како и за оние каде што таа настава ја следат на грчки јазик и преку следење на својот мајчин јазик. Оваа одредба не и' оспорува на грчката влада да воведе задолжително изучување грчки во споменатите училишта“;

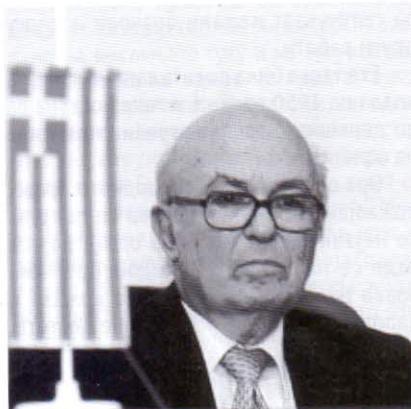
Член 10

„Грција се согласува на обрската да биде ставена под гаранција на Лигата на народите и тоа: секој член на Советот на Лигата на народите ќе има право да му обрне внимание на Советот на секое кршење или опасност од кршење на која било од овие обрски и притоа

Советот може веднаш потоа да преземе активност и да издаде директиви, да нареди, исто така, може да одлучи според надлежностите во дадените околности. Грчката влада со ова се согласува дека во врска со несогласувањето, спорот, ако другата страна смета дека има потреба, може да се обрати до постојаниот суд на меѓународната правда. Одлуката на постојаниот суд ќе биде конечноа и ќе има иста силина и дејство како одлуката според членот 13 од Конвенцијата на Лигата на народите“.

Потписници, односно верификатори на Букурешкиот милен договор (земји кои секогаш може да поведат расправа или според членовите од договорот) се: Британија, Франција, Италија, Јапонија, Канада, Австралија, Нов Зеланд, Јужна Африка и Индија.

По едновековното етничко чистење и жестоката дискриминација и асимилација

Евангелос Кофос

над Македонците во Грција, сега и како членка на ЕУ и НАТО, со иста замисла и цинизам се поставува како империјална сила, како држава со асиметрична надмоќ над Република Македонија (да униште сè што е македонско), со претензии за сеантичко и источновизантиско наследство.

Но, непријатно е денес од грчката влада и актуелните грчки политичари и креатори на грчката историја на чело со Вас господине Кофос да заборават дека за одбрана на грчкиот суверенитет илјадници Македонци ги оставија коските во војните: Турско - Грчката војна од 1921 и Италјанската војна, Втората светска војна и најтрагичната за Македонците - Граѓанската војна, во која доживеа ГЕНОЦИД.

Но, и за многу други историски и политички прашања кои произлегуваат од ГЕНОЦИДОТ НАД МАКЕДОНЦИТЕ во Граѓанската војна и по неа.

По таа војна, само Македонците изгубија сè: а) човековите парава, б) право на враќање на татковите огништа, в) враќање на имотите и г) право на интегрирање во грчката држава со

личните и колективни права на културен и национален развиток во рамките на грчката држава, како поранешни графани на Грција.

Законите донесени против Македонците, се најголемо сведоштво:

Да го проследиме ставот на професорот Трепст и да видиме какви гревои ни се препишуваат на нас Македонците:

„Вистинската причина за хистеријата што го зафати целото грчко општество во однос на Македонија не може да се објасни само со тогашното распаѓање на Југославија и самостојноста на Македонија, туку таа има подлабоки корени во нерасчистената траума на она што во грчко - националистичкото сфаќање се нарекува славо – комунизам“, оцени во интервју за радио Дојче Веле професор Штефан Требст, раководител на истражувачкиот проект на Универзитетот во Лајпциг на тема „Грција и македонското прашање“.

Според него, спорот меѓу Македонија и Грција може да таре уште 100 години зашто Грција целосно би го загубила својот углед доколку сегашното име Република Македонија официјално било прифатено.

Всушност, што ни оспорува Грција? Божем нашето име Македонија. Не, таа ни го спори правото да постоиме како народ, како Македонци. А нашето име Македонија не е од иднината, туку е од минатото. Со која непозната иднина, ние ќе го браниме името од минатото: Македонија. Всушност за сè наше ни се нуди непознато нешто. И нè советуваат да се договориме со Грција за да станеме ништо.

На Грција воопшто не ѝ пречи името Македонија. Таа сака да ни забрани ние така да се викаме и да престанеме со изучувањето на историјата. Посебно античката историја. Да ги заборавиме Македонците во Грција и сите злодела што ги извршиле над нив и последниот геноцид е во времето на Граѓанската војна.

Политиката на Грција по Граѓанската војна (Откако војната заврши)

Господине Кофос, Вие како главен архитект на грчката политика, (верувам дека барем ова што цела Грција го доживеа, нема да го негирате) дека Вие активно учествувате во политика на Владите на Грција, кои носеа посебни законски мерки за тотална асимилација на Македонците и по завршувањето на Граѓанска војна 1946 - 1949 год.

Ете фактите што зборуваат: После крајот на воените судири во Грција, кои беа со времетарење на една деценија (1940 - 1949), бројката на Македонците во Грција се намали на околу 100.000 жители. По овој потврден воен развој, на официјалната грчка политика, и се даде

можноста „македонското прашање“ и внатре и надвор од Грција да се представува како „непостоечко македонското прашање“. Новата стратегија, која продолжува се до ден - денес се темели на незасновани и непостоечки податоци. А официјална Атина настојува да го прикаже дека по големото смалување бројот на Македонците по Граѓанската војна, останатите жители Македонци кои продолжија да живеат во составот на грчката држава, „пројавуваат чиста грчка национална свест“ и поради тоа треба „Да се прифати и да се бара тие Македонци да се приклучат во грчкото национално јадро“.

Ако се тврди дека ова што е речено е вистина, тогаш работите не се такви како што се прикажуваат. Се поставува прашањето: Ако Македонците кои живееле во Грција уште пред војната и останаа да живеат и денес во Грција и имат чиста грчка национална свест, тогаша кои се доказите (сведенијата) од превземените мерки за асимилација и таквите мерки продолжуваат се до ден - денес?! Како и да е „политиката за непостоењето на Македонците“ во политичкиот живот на Грција, стана практика, не само внатре во Грција, туку и во надворешниот политички живот, дури и на меѓународно рамнинше. Факт е дека за прв пат, овој став се појави во грчкиот парламент во 1950 година од тогашниот министер за надворешни работи Иоанис Софијанопулос.

Есената во 1951 година, министерството за Северна Грција им порача на резервните официри да им стане задача „Просветата и соодветното однесување“ да се врати „зацврстувањето на грчките национални чувства“ на Македонците кои по Граѓанската војна останаа да живеат во централната западна Македонија. Во писмото се подвлекува дека со таквата промена „Македонците да станат не само Грци во свеста, но и да зборуваат со јазикот грчки, напуштајќи го туѓиот јазичен идиом, на кој зборуваат меѓу себе во своите домови“.

Паралелно со тоа во 1953 и 1956 година во Костур и Лерин, отворија типични радиостаници помогнати од Кралскиот Национален Институт и суштествувањето на овие радиостаници се оправдуваше како „национална потреба“. Секогаш повеќето такви карактеристични мерки, во Грција се познати и како „специјални програми“, се препорачуваа и се спроведуваша од владата на Константин Караманлис, во времето 1958 - 1963 година. Во сите овие програми се предвидуваше и се спроведуваше „Етапно асимилирање на компактиот дел на македонското малцинство во Западна Македонија“.

Со овие мерки, требаше да ги материјализираат многубројните „соодветните“ национални установи,

школите и Црквата, војската, милицијата, разните органи и организации. Една од поголемите мерки е и „Заколнувањето“ на трите села во 1959 година. (Крпешина - Леринско, Требињо, Кајлари и Лудово - Костурско, каде Македонците беа принудувани да се заколнат, дека никогаш нема да зборуваат на „Најпроклетиот идиом“, но ќе зборуваат само на грчки, како и при пописот на гласачкото ливче, дека ќе се откажат од наследениот јазик на своите предци. Тоа се случи во 1962 година во присуство на високи државни претставници, од 600 жители на Острово - Пела и исто така селаните од селото Русилово - Пела и во други села.

Исто така им беа подарени патувања (Запознаја Грција), на деца преку (Програмата на Фредерика), детски градинки, и разни школи за обука на домакинството, но строго им било забрането да пеат македонски песни и ора. На младината им било препорачано да склучуваат мешани бракови и многу други работи.

Ете таква била политиката на грчката влада од 1950 година, и таква остана се до денешната грчка актуелна политика на официјална Атина.

Врз основа на меѓународното право, државјанин на една држава се ползва со нејзината заштита без оглед на тоа каде се наоѓа. Тој (Македонецот) има право да се врати во својата држава и наполно да се стави под нејзина заштита. Но, ние Македонците политички бегалци од Грција сме лишени од оваа можност дури и по половина век.

На крај, сакам добротворно да го прашам господинот Евангелос Кофос што го спречило, да не ги презентира историските факти кои зборуваат за нас Македонците што можел да ги има на располагање во архивата на Велика Британија? Но, и во другите светски архиви, ако во Грција се уништени.

Како што се:

- Меморандум - за македонското прашање. Односно, каде се зборува за ситуацијата во Грција (Егејска) Македонија факти за грчкиот терор во Македонија. Извештај на американскиот печат за грчкиот терор во Македонија. Односно: ситуацијата во Грчка (Егејска) Македонија од 16.12.1946. ФО 371/58615 ХП00201 Р16924/298/67.

- Меморандум од Грција за словенското загрозување на грчка Македонија, од 20 октомври 1946. ФО 371/58615 ХП00201 Р156551/298/67.

- Книгата „Македонскиот конфликт“ од Лоринг М. ДЕНФОРТ- професор од САД по професија антрополог. Тој со својата превосходна антрополошка анализа на тема „Македонскиот конфликт“ во ова волуминозно и сеопфатно дело, втисна посебен белег во историјата на конфликтот и со еклатантни докази

проговори и со респект кон се што е релевантно да создаде амбиент за реално расветлување на сите темни дамки што го има доведено во криза македонскиот национален ИНТЕГРИТЕТ. Тој, во својата книга зборува, токму на таа тема „Откако војната заврши“, посебно за Македонците под Грција.

Но, постојат и многу други историски документи, па дури уште од поделбата на Македонија, но и од војните објавени во грчката историографија од страна на високи функционери на ДАГ (а тоа е време на моето живеење и леене крв, токму за да останам Македонец), на СССР кои зборуваат за нашиот македонски идентитет.

Значи, целта на вашата долгогодишна „историска“ политика, сите горенаведените факти да се избришат и пред светот вашата теза би била (официјално) да нема Македонци, а во тој случај и држава не е потребна! Или - обратно.

ЕТЕ ЗОШТО ЗА МАКЕДОНЕЦОТ НЕМА МОЛЧЕЊЕ ПРЕД УЖАСОТ!

Господине Кофос, за крај, ајде да позборувам за човекувањето. Некако чувствува дека нам, балканците, како да ни е забрането да зборуваме на теми надвор од зајадливото и итроманско политикиштво.

Да Ве потсетам, на 10 август 2003 година, по 55 години, грчката влада дозволи да се посетат огништата на нашите предеци, т.е. убавината од која исчезнавме, но со така наречен „ХУМАНИТЕРЕН ПАСОШ“, во кој не треба да пишува кај си роден, туку само во Грција. Секој си го поставуваше прашањето: „Каде е мојот крај, каде е гробот на моите родители, на мојот дедо и баба, каде е тоа име што го барам? Таа слика од детството? Тој корен, таа река, тој патоказ, таа шума, таа птица што ме будеше. Каде е прагот што лазејќи го минував како дете?...“

Наидовме на невиден пустош. Зарем тоа не претставува газење по човечкото достоинство? Секој од нас се чувствува како ТУГИНЕЦ ВО СВОЈАТА ЗЕМЈА, талкајќи по пола век низ обезличените села и гробишта да пронајдеш нишан од своите предци, а не наоѓаш апсолутно ништо. Тоа е ужас господине Евангеле Кофос кога на човека цвеќето му овене в раце, кога свеќата нема кај да ја запали... Тоа го доживеав.

Свртете се кон човештината господине Кофос. Кажете му ја вистина и на грчкиот народ. Само така вие докрај би биле доследни, но ако тоа не го сторите, брате наш македонски Геле (нели велите дека се чувствуваат Македонец), тогаш останувате доследни со својата сомничавост.

Македонија®

ИЛУСТРИРАНА РЕВИЈА ЗА ИСЕЛЕНИЦИТЕ ОД МАКЕДОНИЈА

60 ден.

Октомври/Ноември 2011, година II, број 642

www.maticanaiselenici.com

ПРОСОК ВЕЋ НЕ ОДНОСИ СУГЛАСИ И ФРДИДОК
AS THE RESPECT MOST TO KEEPS UP FOR
AMELIORATING THE CONSTITUTIONAL POSITION, THE VICTORY
AND ADVANCING THE INDEPENDENCE OF M&M

СОЈУЗНИЦИ

ОГЛЕДАЛО

ПРЕВРТЛИВОСТ НА ЕВРОПСКАТА КОМИСИЈА

СТР. 4-5

ПРАВА ЛИНИЈА

ЕРДОГАН - МАКЕДОНЕЦ

СТР. 10-11

СТАВ

МОЈАТА МИСИЈА Е МАКЕДОНЕЦ !!!

СТР. 12

МАНИФЕСТАЦИИ

ВО СЛАВА НА ТРАДИЦИЈАТА

СТР. 34-35

АНАЛИЗА

БОЈАН НОНКОВСКИ
КРАЈ НА СТАТИСТИЧКАТА
АЛБАНИЗАЦИЈА НА МАКЕДОНИЈА
СТР. 7-9

ИНТЕРВЈУ

МАЈК ЗАФИРОВСКИ
ЌЕ И ПОМОГНЕМЕ НА
МАКЕДОНИЈА ДА ОДИ НАПРЕД
СТР. 13-15

ДИЈАСПОРА

ЛИЛЈАНА КОЧОСКА
ЕТНИЧКИО ИДЕНТИТЕТ
Е НЕПРОМЕНЛИВ
СТР. 20-21

Macedonia

Illustrated Magazine for Macedonian Immigrants